

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniæ, 1613

Cap. 5. De Instructione professorum, qui è Nouitiatu in alia Cœnobia migrant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](#)

*Cap. 5. De Instructione professorum,
qui è Nouitiatu in alia cœnobia
migrant.*

1 **Q** Vamdiù recenter professi inter Nouitios promiscuè versantur, & eodem prorsus modo, ac illi reguntur, timendi causa non subest. Fero quippe ille, & conceptus æmulatione calor professos alit, & promouet: at transitus ille, ad alia Cœnobia, vbi exercitia Nouitorum desunt, non leuis causa timoris est. Experientia nempe constat, nonnullos professos, qui montes aureos polliceri videbantur, loci mutatione animum quoque mutasse, atque à concepto Spiritus sancti calore deferuisse.

3 Magister ergo hoc malum grande præcauere cupiens, professos fratres, pridie, quam migrant, aut alio tempore commodiore, prout occasio tulerit, discessuros omnes simul, aut singulos seorsim alloquatitur, & amantissime instruat. Suprema enim verba charitatis dulcedine delibuta altius imprimūtur.

3 Commendet impensissime quatuor illa monita proximo capite recensita:

qui-

quibus nihil sanctius, vel utilius eis trare posse videtur. Sed quartum summum expensione commendet, obserans, ut cum aliorum Cœnobiorum Superioribus, eodem prorsus modo se gerant, ac si illi Magistri, ipsiç perenniter Nouitij forent. Quid sane monitū totius disciplinæ monasticæ complexio est, siue de passionibus subiugandis, siue de parandis virtutibus, siue de tentationibus propulsandis, siue deniq; de rerum diuinarū studio tuendo sermo fiat.

4 Etsi vero, quatuor illa monita ad perfectionem parandam opportuna, simulq; ad fidam diuturnamq; obseruationē prudenti mediocritate tēperata videantur; salubre tamen consiliū erit, nouos professos peculiaribus insuper adiuuare consilijs, quæ ipſi fortasse, ex illis ve-
lut fontibus deriuare nescirent.

5 Moneat ergo Magister ut coerceant effrænem quendam affectum aliò magnandi, qui recenter professos infestare solet; ut scilicet nolint alio discedere, nisi quatenus Deo placuerit. Moneat, ut de propria commoditate solliciti non sint, sed eo prorsus modo, ac tempore,

h 5.

quo

quo abire iubentur, accepto Breuiario, Apostolico more discedant, nisi aliter Superior decernat. Moneat, ut viaticum non requirant, sed spem totam in diuina bonitate collocantes eleemosynas emendicare constituant. Moneat, ut per viam alacriter, ac modestè, sine vlla contentionis imagine procedant. Instructionemq; iter agentium ad vnguem obseruent. Moneat, vt statim aperuenerint cō; quā migrant, Superior suo itā se totos humillimē tradant, ac ē eo die, ē sāculo in claustrum se abderēt & inter Nouitios recenseri inciperent. Moneat, vt nihil nouinuntiēt, ex ijs quā alibi aguntur, nisi à superiore interrogentur. Moneat, vt, sc̄ioli non sint, ei quā in Cœnobio fiunt, comparatione eorum, quā didicere, reprehendentes vel interpretantes; sed omnia simplicissime accipiant, suiq; curam gerant. Moneat, vt Superiori, omnia sua vel obligationis, vel supererogationis exercitia, siue ad orationis, siue ad mortificationis studium spectent, confessim aperiānt; & eius sententiæ per omnia obtēperent. Moneat, vt legum custodia dedi

deditissimi sint, & ad veram sanctitatē, iugi Dei præsentia, obedientiæ cultu, & suiabnegatione festinent.

6. Siverò aliquis è discedentibus péculari Superioris cura indigeat , quod sit scrupulosus, aut fragilis, aut, quo quis alio tentationis gerere vexetur ; Magister ad Superiorem literas dabit, ac de statu rerum certiore illum faciet , curamq; fratris illius impense commendabit. Qubus absolutis, filios suos charissimos amplectetur , & precatus illis bona ex more dimittet.

ADMONITIO MAGISTRI QVOAD EXHORTATIONES.

VM intradendę doctrinę methodo pars magna fructosę educationis Nouitorum posita fit ; operæ pretium visum est, nō nulla diuersarum exhortationum exempla subiçere, quæ Magister possit imitari. Meminerit autem quæ in tertia Instructionis parte præscripsimus , & in h 6 do-